IRAN - UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. 241

Date of filing 16 June 1983

✓ AWARD. Date of Award 15 June 1983

— pages in English. 6 pages in Farsi.

[redacted]

_____ DECISION. Date of Decision _____

_____ pages in English. _____ pages in Farsi.

_____ ORDER. Date of Order _____

_____ pages in English. _____ pages in Farsi.

_____ CONCURRING OPINION of _____

Date _____ _____ pages in English. _____ pages in Farsi.

_____ DISSENTING OPINION of _____

Date _____ _____ pages in English. _____ pages in Farsi.

_____ OTHER; Nature of document: _____

Date _____ _____ pages in English. _____ pages in Farsi.

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

شعبه یک

پرونده شماره ۲۴۴

حکم شماره ۱-۲۴۴-۵۷

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL
دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
FILED - ثبت شد
Date ۱۳۶۲/۳/۲۶ تاریخ
16 JUN 1983
No. 244 ۲۴۴ شماره

ج.آی . کیس کامپنی ،

خواهان ،

- و -

جمهوری اسلامی ایران ، شرکت سهامی اتفاق و

شرکت اروپ ،

خواندگان .

DUPLICATE ORIGINAL
«نسخه برابر اصل»

حکم

حاضران

[redacted]

ازطرف خواهان : لارنس دبلیو . نیومن

بیکر اند مکنزی

آقای ج. اچ. شوفل

ج. آی . کیس کامپنی

ازطرف خواندگان : آقای محمدکریم اشراق ، قائم مقام نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران

آقای قائمی ، مشاور حقوقی نماینده رابط

سایر حاضران : آقای آرتور دبلیو. روابن ، نماینده رابط دولت ایالات متحده آمریکا .

اول - واقعیات واظهارات

خواهان ، ج . آی . کیس کامپنی (" کیس ") به تولید انواع مختلف ماشین آلات کشاورزی ، ازجمله تراکتور و ماشین های شیارزنی اشتغال دارد . کیس شرکتی است که طبق قوانین ایالت دلهور تاسیس یافته و موجودیت دارد . حداقل از اول ژانویه ۱۹۷۷ (۱۱ دی ماه ۱۳۵۵) کرن کاونتی لند کامپنی ، که آن هم شرکتی است درایالت دلهور ، صاحب کلیه سهام کیس بوده است . همینطور ، کلیه سهام کرن کاونتی به تنکوکورپوریشن ، که شرکتی درایالت دلهور است ، تعلق داشته ، وکلیه سهام شرکت اخیر هم به شرکت دلهوری تنکواینکورپوریتد متعلق می باشد . تنکواینکورپوریتد مدارکی تسلیم کرده که طبق تصمیمات متخذه درمورد فلکسی- ون لیسینگ اینکورپوریتد (پرونده شماره ۳۶) وجنرال موتورزکورپوریشن (پرونده شماره ۹۴) جهت اثبات اینکه بیش از ۵۰٪ سهام آن به اشخاص حقیقی تبعه ایالات متحده تعلق دارد ، کافی است .

هم شرکت سهامی اتفاق وهم شرکت اروپ هردو شرکت هائی هستندکه طبق قوانین ایران تاسیس یافته اند .

سالها کار شرکت سهامی اتفاق عبارت از توزیع و تعمیر ماشین آلات کشاورزی ساخت کیس درایران بود . شرکت سهامی اتفاق یکی ازقدیمی ترین توزیع کنندگان کیس درجهان محسوب می شده و ازحداکثر اعتبار نزد کیس برخوردار بوده ، بطوری که به شرکت سهامی اتفاق این امتیاز داده شده بودکه معمولا" با پرداخت ۱۰٪ قیمت خرید ازطریق براتهای دیداری ازکیس کالاهائی خریداری نموده و بقیه قیمت رابوسیله سفته های دراز مدت بهره دار پرداخت نماید .

خواهان اظهار می داردکه : درتاریخ ۲۱ اکتبر ۱۹۷۵ (۲۹ مهرماه ۱۳۵۴) شرکت سهامی اتفاق سفته شماره N - 7516 A به مبلغ ۷۶,۸۶۴/۵۰ دلاررا بابت پرداخت قسمتی از بهای پاره ای ماشین آلاتی که کیس جهت شرکت سهامی اتفاق ارسال کرده بود ، به نفع کیس صادر کرد . قراربودکه این سفته درشش قسط پرداخت گردد ، به استثنای یک قسط ، کلیه اقساط پرداخت شد . قسط پرداخت نشده بمبلغ ۱۳,۳۵۵/۲۱ دلار در ۲۱ آوریل ۱۹۷۹ (اول اردیبهشت ماه ۱۳۵۸) طلب شد .

شرکت سهامی اتفاق درتاریخ های ۲۴ اکتبر ۱۹۷۵ (۲ آبان ماه ۱۳۵۴) و ۲۰ اکتبر ۱۹۷۷ (۲۸ مهرماه ۱۳۵۶) سفته های مشابهی ، بابت ارسال کالا ، به نفع کیس صادر کرد، که درهریک ازاین موارد، فقط یک قسط هنوز پرداخت نشده است . ازسفته شماره N - 7510 A ، شرکت سهامی اتفاق مبلغ ۸,۵۹۵/۷۷ دلاری راکه سررسیدش ۲۱ آوریل ۱۹۷۹ (اول اردیبهشت ماه ۱۳۵۸) بود پرداخت نکرد. ازسفته شماره N - 8489 A شرکت سهامی اتفاق ازپرداخت مبلغ ۷,۶۳۶/۲۵ دلار به سررسید ۲۰ آوریل ۱۹۷۹ (۳۱ فروردین ماه ۱۳۵۸) نپرداخت . درتاریخ ۲۰ دسامبر ۱۹۷۸ (۲۹ آذرماه ۱۳۵۷) کیس مقداری قطعات یدکی برای شرکت سهامی اتفاق ارسال داشته و صورتحسابی به شماره ب - ۶۶۷۲۲ باقرارپرداخت دردوقسط ، تسلیم نمود، سررسید یکی ازاقساط (به مبلغ ۷۶,۳۷۸/۶۶ دلار) ۲۰ دسامبر ۱۹۷۹ (۲۹ آذرماه ۱۳۵۸) وسررسید قسط دیگر (به مبلغ ۸۴,۴۹۳/۸۸ دلار)، ۲۰ دسامبر ۱۹۸۰ (۲۹ آذرماه ۱۳۵۹) بود. بنابه درخواست شرکت سهامی اتفاق ، کیس موافقت کردکه درقبال بهره دیرکرد به میزان ۸,۱۱۵/۲۳ دلار، سررسید قسط اول راتا ۲۰ مارس ۱۹۸۱ (۲۹ اسفندماه ۱۳۵۹) تمدید نماید. لیکن ، هیچیک ازاقساط موضوع صورتحساب پرداخت نشده است . درتاریخ ۲۸ دسامبر ۱۹۷۱ (۷ دی ماه ۱۳۵۰) ، کیس طبق درخواست شرکت اروپ ، ماشین آلات شیارزنی وکرت کنی مختلفی راجهت شرکت اخیرالذکر ارسال کرد. کیس صورتحساب شماره ۶۹۳۲۲ به مبلغ ۸۲,۲۱۴/۵۱ دلار راتسلیم نمود. شرکت اروپ یک فقره برات دیداری به حواله کرد کیس به مبلغ صورتحساب به اضافه مبلغی به عنوان بهره که بابت مدت برات بدان تعلق می گرفت و جمعا " بالغ بر ۸۴,۵۷۸/۱۸ دلار به سررسید ۵ اوت ۱۹۷۸ (۱۴ مردادماه ۱۳۵۷) به کیس قابل پرداخت بود، صادر نمود. اما ، ازمجموع مبلغ مزبور فقط ۲۵,۰۰۰ دلار پرداخت شد و مانده به میزان ۵۹,۵۷۸/۱۸ دلار تادیه نشد. کیس مانده های حال شده ازسفته های شرکت سهامی اتفاق و برات دیداری شرکت اروپ را مطالبه می کند.

کیس ادعای خودراهم علیه دوشرکت ، به عنوان واحدهای تحت کنترل ، وهم علیه دولت ایران به خاطر اقداماتی که حسب ادعا درموردجلوگیری ازآن شرکت ها در امر پرداخت به عمل آورده ، و این جلوگیری ازپرداخت جنبه نفی حقوق مالکانه را پیدا کرده ، مطرح نموده است .

کیس درجلسه استماع ادله‌ای ارائه دادحاکی ازاینکه شرکت سهامی اتفاق ، لااقل ،

درطول مدت مربوط مایل و قادر به پرداخت قسط به کیس بود، و بارها کوشش کردکه ازبانک اجازه تبدیل ریال دریافت کرده تابتواند بدهی خودرا به دلار به کیس بپردازد. این به صورت شهادت توسط آقای آر. اس. فن کوتز بو، مدیر فروش کیس درخاورمیانه بین سالهای ۱۹۷۹ تا ۱۹۸۱ ، ارائه گردید. وی درجلسه دیوان ازگفتگوئی که درماه مه ۱۹۸۱ باآقای توکلی ، مدیرعامل شرکت سهامی اتفاق داشته سخن به میان آورد. دراین گفتگو آقای توکلی اظهارداشته بودکه مقامات بانکی به شرکت سهامی اتفاق اجازه انتقال ارز نداده بودند. خواهان تلکسی به تاریخ ۱۸ مه ۱۹۸۱ (۲۸ اردیبهشت ماه ۱۳۶۰) ارائه دادکه توسط آقای فن کوتز بو به اداره کیس فرستاده شده و مکالمه وی باآقای توکلی راتایید کرده بود.

درموردشرکت اروپ ، آقای حی. ون الکمید، مدیر فروش وامورمالی کیس برای آفریقا و خاورمیانه شهادت دادکه طی یک مکالمه تلفنی که درحدود همان تاریخ مه ۱۹۸۱ با آقای فیروزگر ، یکی ازمقامات عالیرتبه شرکت اروپ ، داشته است ، اطلاع حاصل کردکه بانک مرکزی از صدور اجازه پرداخت خودداری کرده است.

آقای فن کوتزبو افزود طی دیداری که درماه اوت ۱۹۸۲ ازایران کرده ، آقای شفیعی ، مدیرسابق فروش شرکت اروپ ، به وی اطلاع دادکه به موجب مقررات محدودیت های ارزی از اقدام شرکت جهت پرداخت به کیس جلوگیری به عمل آمده بود. شرکت مزبور ازآن تاریخ به بعد تجارت خویش را بست.

دولت درجلسه استماع حضوریافت ، شرکت سهامی اتفاق وشرکت اروپ درجلسه شرکت نکردند. شرکت سهامی اتفاق درلایحه دفاعیه خود مدعی شده که یک شرکت خصوصی است ، ودرمورد شرکت اروپ دولت اظهارداشته است یک شرکت موجوددرایران غیرقابل ردیابی است. شرکت سهامی اتفاق درلایحه دفاعیه خودمتذکر می شود" خواهان هیچگونه دلیل یا مدرکی جهت تایید ادعای خود ارائه نداده است. خواهان فقط به روابط گذشته خود باخوانده وبه ارقامی اشاره کرده که فی نفسه مدرکی له خواهان محسوب نمی شود".

دولت منکر هرگونه اقدامی درجلوگیری ازپرداخت گردیده ، ودرعوض اظهارداشته است که هیچیک ازمحدودیت های ارزی او، مانع پرداخت بابت کالاهای فروخته و تحویل شده مزبورگردیده باشد. دولت این فرض را به میان آوردکه علت عدم پرداخت ازناحیه شرکت سهامی اتفاق وشرکت اروپ باکسرموجودی بوده ویا کالاها با سفارشات مطابقت نداشته است.

خواهان ، دولت ایران وشرکت سهامی اتفاق هریک به نوبه خوددرخواست کرده است که

حکمی جهت پرداخت هزینه های داوری آنها صادر گردد.

خوانده ، دولت ایران ، جهت ثبت لایحه ای ، ازجمله ، درمورد تابعیت خواهان ، درخواست تمدید مهلت کرده است . لیکن باتوجه به نتیجه گیری دیوان داوری درمورد ماهیت دعوی ، دیوان لزومی نمی بیندکه درخواست تمدیدمهلت یادشده رااجابت نماید.

دوم - دلائل

ازآنجا که کیس هیچگونه مدرکی دال براینکه شرکت سهامی اتفاق یا شرکت اروپ تحت سلطه ایران می باشد، ارائه نداده دیوان داوری چنین نتیجه می گیردکه جهت رسیدگی به دعاوی کیس علیه این دوشرکت صلاحیت ندارد.

بنابراین،دولت ایران تنها خوانده ای است که حسب ادعای خواهان اقداماتی به عمل آورده که منجر به جلوگیری ازپرداخت مبالغ بدهی دوشرکت فوق الذکر به کیس گردیده است .

ازمبالغ موردادعای کیس ، فقط موعد پرداخت یک قسط مربوط به صورتحساب شماره E-66722 ، متعاقب تمدیدی که کیس داده بود، درتاریخ ۲۰ مارس ۱۹۸۱ (۲۹ اسفندماه ۱۳۵۹) فرارسید. نظربه اینکه کیس تابعدازتاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دماه ۱۳۵۹) ادعای عدم پرداخت قسط مزبور رانکرده بود، این قسمت از ادعا ، طبق مفهوم بند۱ ماده دوبیانیه حل وفصل دعاوی ، از آن تاریخ " پابرجا " نبوده ، ولذا درحیطه صلاحیت دیوان داوری قرار نمی گیرد.

بقیه ادعاها بابت بدهیهای پرداخت نشده شرکت سهامی اتفاق و شرکت اروپ قبل ازتاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱(۲۹ دی ماه ۱۳۵۹) به وجودآمده ودرحیطه صلاحیت دیوان داوری است .

ازدیوان داوری ، براساس مدارک مشروحه فوق ، خواسته شد که چنین نتیجه بگیردکه تنها دلیل عدم پرداخت به کیس نوعی اقدام دولتی بوده با هدف و اثری که به طور نادرستی از تبدیل ریال به دلار به نفع کیس توسط بانکهای کارگزار جلوگیری نموده است .

به نظردیوان داوری مدارک موجود، حتی بافقدان هرگونه مدرک مغایر، جهت تایید این نتیجه گیری که عدم پرداخت دیون دراثر اقدامات دولت ایران

بوده است ، کافی نیست . ممکن است چندین عامل دیگر- ازقبیل آشوب های داخلی ، اعتصابات ، یا اختلالاتی که با هر انقلابی همراه می باشد - و هریک کمک نموده یا منجر به آن شده باشد که شرکت های مزبورنتوانندبدیون خود را پرداخت کرده ویا مایل به پرداخت نباشند. همینطور، امکان دارد که دست کم شرکت اروپ حتی قبل ازآغاز انقلاب با مشکلات مالی مواجه بوده باشد. شاهد این امر ، عدم پرداخت مانده برات دیداری به مبلغ ۵۹,۵۷۸/۱۸ دلاراست که در ۵ اوت ۱۹۷۸ (۱۴مردادماه ۱۳۵۷) حال شدو، بعید به نظرمی رسدکه درآن زمان دولت سابق خواسته باشد محدودیتی نسبت به پرداخت مزبورا عمال کرده باشد.

ازاین رو، دیوان داوری چنین نتیجه می گیردکه برای توجیه مسئول شناختن دولت جمهوری اسلامی ایران بابت زیانهای وارده به خواهان ، به دلیل اینکه دولت مزبور درحقوق مالکانه خواهان مداخله نموده ، مدارک کافی وجودندارد.

سوم- نتیجه گیری

ادعای کیس به مبلغ ۸۴,۴۹۳/۸۸دلار امریکا بابت قسط پرداخت نشده به سررسید ۲۰مارس ۱۹۸۱(۲۹ اسفندماه ۱۳۵۹) طبق صورتحساب شماره ئی- ۶۶۷۲۲به عهده شرکت سهامی اتفاق به دلیل عدم صلاحیت ردمی شود.

مابقی ادعای کیس ازنظرماهوی مردودشناخته می شود.

تصمیم دیوان داوری این است که هرطرف بایدهزینه های داوری مربوط به خود راتقبل نماید.

لاهه ،

به تاریخ ۱۵ ژوئن ۱۹۸۳ برابر ۲۵ خردادماه ۱۳۶۲

گونار لاگرگرن
رئیس شعبه یک

محمودم . کاشانی

(موافق درنتیجه ،مخالف با استدلال)

(با اعلام نظر)

هوارد ام . هولتزمن

(نظر مخالف)